

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ทบทวนความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
การต่อเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙(๒)/๑๒๖๒๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความว่า ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำรงตำแหน่งทางวิชาการและระยะเวลาในการต่อเวลาราชการ (เรื่องเสร็จที่ ๑๘๒/๒๕๕๐) คณะกรรมการกฤษฎีกาได้วินิจฉัยเกี่ยวกับระยะเวลาในการต่อเวลาราชการตามบทบัญญัติมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ไว้แล้วว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้มีความสามารถ ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาให้รับราชการต่อไปในปีที่ตนมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์อย่างช้าภายในสิ้นปีงบประมาณ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเห็นว่า การกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถ ดำเนินการต่อเวลาราชการได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับความ ล่าช้าในการรับบำเหน็จบำนาญของผู้ที่ไม่ได้รับการต่อเวลาราชการ รวมทั้งผู้ที่ได้รับการต่อเวลา ราชการอาจมีปัญหาเกี่ยวกับการได้รับเงินเดือนไม่ต่อเนื่อง และยังส่งผลกระทบต่อการทำงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย เนื่องจากมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ก่อนสิ้นปีงบประมาณทุกปีไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้เจ้าหน้าที่ควบคุม เกษียณอายุของข้าราชการตามมาตรา ๒๐ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ เนื่องจากการเกษียณอายุตามมาตรา ๑๙ ในปีงบประมาณถัดไปต่อประธานศาล เจ้ากระทรวง หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของผู้นั้น แล้วแต่กรณี และต่อกระทรวงการคลัง ซึ่งสาเหตุของปัญหา ที่เกิดขึ้นมีสองกรณี ดังนี้

๑. กรณีผู้ที่อยู่ระหว่างรอผลการพิจารณากำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หากสถาบันอุดมศึกษารอผลการพิจารณาดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อเวลาราชการจนถึง วันสิ้นปีงบประมาณ แต่ต่อมาผลปรากฏว่าไม่ได้รับการพิจารณากำหนดตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์

๒. กรณีดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์แล้ว แต่มีผลงานทางวิชาการครบถ้วน ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดในระยะเวลาใกล้วันสิ้นปีงบประมาณ

ดังนั้น หากกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาต่อเวลาราชการให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาหนึ่งก่อนวันสิ้นปีงบประมาณจะเอื้อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การคงอัตราเกษียณ การรับเงินเดือน และการรับบำเหน็จบำนาญที่ต้องประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอก ได้แก่ กรมบัญชีกลาง และคณะกรรมการกำหนดเป้าหมาย และนโยบายกำลังคนภาครัฐ ได้ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด สำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษาจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาทบทวนคำวินิจฉัยเกี่ยวกับระยะเวลาในการต่อเวลาราชการของคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และระยะเวลาในการต่อเวลาราชการในเรื่องเสร็จที่ ๑๘๒/๒๕๕๐ ดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

คณะกรรมการการอุดมศึกษา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหาหรือของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า การต่อเวลาราชการเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการแต่ละประเภท ส่วนการคำนวณและจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ โดยในการดำเนินการจ่ายบำเหน็จบำนาญทางกรมบัญชีกลางจะพิจารณาจากคำสั่งพ้นจากราชการ ด้วยเหตุเกณียอายุของข้าราชการเป็นหลัก หากได้รับคำสั่งให้รับราชการต่อไป กรมบัญชีกลางจะดำเนินการแก้ไขรายละเอียดต่อไปโดยในทางปฏิบัติสามารถดำเนินการได้ สำหรับข้อหาหรือนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาประสงค์ที่จะหาหรือว่า การกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาต่อเวลาราชการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาหนึ่งก่อนวันสิ้นปีงบประมาณสำหรับกรณีต่อไปนี้ สามารถกระทำหรือไม่

๑. กรณีผู้ที่อยู่ระหว่างรอผลการพิจารณากำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หากสถาบันอุดมศึกษารอผลการพิจารณาดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อเวลาราชการจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณ แต่ต่อมาผลปรากฏว่าไม่ได้รับการพิจารณากำหนดตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์

๒. กรณีดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์แล้ว แต่มีผลงานทางวิชาการครบถ้วนตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดในระยะเวลาใกล้วันสิ้นปีงบประมาณ

ในประเด็นดังกล่าว คณะกรรมการการอุดมศึกษา (คณะที่ ๘) พิจารณาแล้ว มีความเห็นในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้

กรณีที่หนึ่ง ผู้ที่อยู่ระหว่างรอผลการพิจารณากำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หากสถาบันอุดมศึกษารอผลการพิจารณาดังกล่าวเพื่อดำเนินการต่อเวลาราชการจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณ แต่ต่อมาผลปรากฏว่าไม่ได้รับการพิจารณากำหนดตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ นั้น เห็นว่า แม้ตามมาตรา ๑๙^๑ และมาตรา ๗๒^๒ วรคหนึ่ง^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้เป็นหลักในการพิจารณาในเรื่องเสร็จที่ ๑๘๒/๒๕๕๐ จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒)

^๑มาตรา ๑๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีตำแหน่งวิชาการระดับศาสตราจารย์หรือระดับรองศาสตราจารย์ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณ อาจให้รับราชการเพื่อทำหน้าที่สอนหรือวิจัยต่อไปได้ จนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

การต่อเวลาราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

^๒มาตรา ๗๒ ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับและให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่ระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในสิ้นปีงบประมาณ อาจให้รับราชการเพื่อทำหน้าที่สอนหรือวิจัยต่อไปได้จนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงหลักเกณฑ์ใหม่ในการต่อเวลาราชการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ โดยกำหนดให้เป็นไปเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสอนหรือวิจัย และเป็นกรณีที่สถาบันอุดมศึกษามีความประสงค์ที่จะให้ผู้นั้นรับราชการอยู่ต่อไป แต่เมื่อพิจารณากรอบคุณสมบัติเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการของบุคคลซึ่งสถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาให้ต่อเวลาราชการได้ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่อเวลาราชการที่บัญญัติไว้แล้ว ปรากฏว่า สาระสำคัญยังคงมิได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติให้นำมาตรา ๑๙^๔ มาใช้บังคับภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ใช้บังคับนั้น ยังคงกำหนดกรอบสมบัติของบุคคลที่สถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาให้รับราชการต่อไปว่า ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีตำแหน่งวิชาการตั้งแต่ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป จึงย่อมหมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้มีความสามารถครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และสถาบันอุดมศึกษา มีความจำเป็นและมีความประสงค์ที่จะให้ผู้นั้นรับราชการอยู่ต่อไปเพื่อประโยชน์แก่การสอนหรือวิจัย ย่อมอยู่ในข่ายที่จะได้รับการพิจารณาให้รับราชการต่อไปในปีที่ตนมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ อย่างช้าภายในวันสิ้นปีงบประมาณนั้น ดังนั้น ก.พ.อ. จึงไม่อาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

^๓ มาตรา ๗๒ ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับและให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีตำแหน่งวิชาการตั้งแต่ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และจะพ้นจากราชการในสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หากสถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสอนหรือวิจัย และมีความประสงค์ที่จะให้ผู้นั้นรับราชการอยู่ต่อไป สถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ได้ โดยการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด และในระหว่างการต่อเวลาราชการดังกล่าว ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้รับการต่อเวลาราชการจะดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) และงานบริหารอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนดมิได้

ในระหว่างที่ ก.พ.อ. ยังมิได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ใช้บังคับอยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๑๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และจะพ้นจากราชการในสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หากสถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การสอนหรือวิจัย และมีความประสงค์ที่จะให้ผู้นั้นรับราชการอยู่ต่อไป สถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ได้

ในระหว่างการต่อเวลาราชการตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งได้รับการต่อเวลาราชการจะดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) และงานบริหารอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนดมิได้

การต่อเวลาราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด

การต่อเวลาราชการที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษาฯ ที่เป็นกฎหมายแม่บทได้

สำหรับประเด็นปัญหาที่ สกอ. หรือนี้ เห็นว่า ความล่าช้าในการรับบำเหน็จบำนาญ ของบุคคลดังกล่าวซึ่งไม่ได้รับการต่อเวลาราชการที่เกิดขึ้น สามารถดำเนินการแก้ปัญหาในทางบริหาร ได้

กรณีที่สอง กรณีดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์แล้ว แต่มีผลงานทางวิชาการ ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดในระยะเวลาใกล้เคียงวันสิ้นปีงบประมาณ นั้น เห็นว่า เงื่อนไข เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการเป็นรายละเอียดที่อยู่ในอำนาจของสภาสถาบันอุดมศึกษาและ ก.พ.อ. ที่จะกำหนดได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๗^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หากเห็นว่าระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้เป็นปัญหาหรือเกิดข้อจำกัด ในการดำเนินการในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง ก็สมควรที่จะได้หารือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาในทางบริหารต่อไป จึงเห็นว่า ประเด็นปัญหาในกรณีนี้มีใช่ปัญหาในทางกฎหมาย จึงไม่มีเหตุให้ต้องพิจารณาวินิจฉัย

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) มีข้อสังเกตว่า ในทางปฏิบัติ ก.พ.อ. ก็ได้ กำหนดหลักเกณฑ์ที่ให้สถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาวางแผน อัตรากำลังเป็นการล่วงหน้าระยะ ๔ ปี หรือนานกว่านั้น โดยต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการคณาจารย์ เป็นรายวิชาที่ชัดเจน เพื่อที่จะได้นำมากำหนดจำนวนและคุณสมบัติของคณาจารย์ที่ต้องการ เป็นรายสาขาวิชาเป็นรายปี ก.พ.อ. จึงควรที่จะได้หารือร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาคัดข้อในการดำเนินการเกี่ยวกับการต่อเวลาราชการต่อไป นอกจากนี้ แม้ว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จะมีความเกี่ยวเนื่องกัน แต่ก็กฎหมายที่มี วัตถุประสงค์แตกต่างกัน ฉะนั้น เมื่อพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวบัญญัติไว้เช่นไรก็ต้องดำเนินการ ให้เป็นไปตามนั้น การที่มาตรา ๒๑^๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ก่อนสิ้นปีงบประมาณทุกปีไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุ

^๕มาตรา ๑๗ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการ ทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการพิจารณาตำแหน่งวิชาการ ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพ ในการวางหลักเกณฑ์และวิธีการ บริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่งจะไม่กำหนดภาระหน้าที่ของตำแหน่งแต่ละตำแหน่ง โดยกำหนดภาระหน้าที่ ของหน่วยงานแทนก็ได้

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการขัดหรือแย้งกับที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนดตามมาตรา ๑๔ (๓)

^๖มาตรา ๒๑ ก่อนสิ้นปีงบประมาณทุกปีไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุ ของข้าราชการตามมาตรา ๒๐ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญเนื่องจากการเกษียณอายุ ตามมาตรา ๑๙ ในปีงบประมาณถัดไปต่อประธานศาล เจ้ากระทรวง หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของผู้นั้น แล้วแต่ กรณี และต่อกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่มีการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการผู้ใด ให้เจ้ากระทรวงแจ้งไปให้เจ้าหน้าที่ควบคุม เกษียณอายุทราบ และให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุแจ้งต่อไปยังกระทรวงการคลัง

ของข้าราชการตามมาตรา ๒๐^๗ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญเนื่องจากการเกษียณอายุตามมาตรา ๑๙^๘ ในปีงบประมาณถัดไปต่อประธานศาล เจ้ากระทรวง หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของผู้นั้น แล้วแต่กรณี และต่อกระทรวงการคลัง จึงไม่เป็นเหตุให้นำมาอ้างเพื่อกำหนดเงื่อนไขในการต่อเวลาราชการที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติเรื่องการต่อเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้

(นายอัษฎพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๕

^๗มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของข้าราชการแต่ละประเภท เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการประเภทนั้น เว้นแต่ข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้กระทรวงกลาโหมเป็นเจ้าหน้าที่

^๘มาตรา ๑๙ ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วเป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์ รองสมุหราชองครักษ์ ข้าราชการการเมือง และข้าราชการซึ่งมีกฎหมายบัญญัติเรื่องการพ้นจากราชการไว้เป็นอย่างอื่น การพ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์และรองสมุหราชองครักษ์ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

ให้นำความในวรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับกับทหารผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ด้วยโดยอนุโลม